

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719203744
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719203744.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyne v I. rade S.. E. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXXX/XX, XXX XX T. a žalobcu v II. rade P. S. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXXX/XX, XXX XX T., proti žalovanému S.. J. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, XXX XX T., zastúpený Mgr. Iankom Troiakom, advokátom, so sídlom Dukelských hrdinov 34, 960 01 Zvolen, IČO: 45022429, o zaplatenie 144,- Eur, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 10C/27/2019-132 zo dňa 11.12.2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1/, 2/ spoločne a nerozdielne v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd, ako súd prvej inštancie, zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali voči žalovanému náhrady škody vo výške 144,- Eur, ako nákladov za vyčistenie zámkovej dlažby a oplotenía z dôvodu, že žalovaný svojim nevhodným spôsobom jazdy motorovým vozidlom cez pozemok zaťažený vecným bremenom v rokoch 2016 - 2018 poškodil a znehodnotil časť oplotenía rodinného domu žalobcov, ako i zámkovej dlažby, ktorá sa na časti tohto pozemku nachádza, a to tým, že striekal blato na múrové oplotenie ich domu a zároveň vynášal blato a štrk na pneumatikách motorového vozidla z nespevnených častí pozemku. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ust. § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov) ohľadne úpravy zodpovednosti za škodu. Skutkovo svoje rozhodnutie odôvodnil nepreukázaním zodpovednostných predpokladov vzniku občianskoprávnej zodpovednosti zo strany žalobcov, a to spôsobenie škody v konkrétnej výške a nepreukázaním príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a škodou. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP (zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok) vzhľadom na úspech žalovaného v konaní.

2. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie žalobcovia. V odvolaní uviedli, že žalovaný spôsobil škodu na prejazdnej ploche tým, že porušil právnu povinnosť zadanú v Zákone o pozemných komunikáciách (Cestný zákon), a to konkrétne zabezpečenie zjazdnosti a schodnosti diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie neodstránením spôsobeného znečistenia. Taktiež uviedli, že žalovaný porušil právnu povinnosť zadanú vo vyhl. č. 100/1995 Zb. o pravidlách cestnej premávky, a to povinnosť cestu bez meškania očistiť, ak vodič vozidla vchádzajúceho na cestu znečistenie zaviniť. Taktiež žalovaný porušil právnu povinnosť vyplývajúcu z Občianskeho zákonníka upravenú v § 151n, povinnosť znášať primerane náklady na zachovanie opravy cudzej veci užíwanej na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, rovnako aj povinnosť upravenú v § 670 Občianskeho zákonníka

ohľadne povinnosti nájomcu starať sa o to, aby na veci nevznikla škoda. Žalobcovia tiež dali do pozornosti ust. § 428 Občianskeho zákonníka ohľade zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov. V tejto súvislosti poukázali na zaužívanú zásadu „iura novit curia“, podľa ktorej pri svojom rozhodovaní vec musí právne sám zhodnotiť vždy súd. Žalobcovia tiež dali na vedomie súdu, že k znečisťovaniu a znehodnocovaniu ich majetku žalovaným dochádza aj naďalej, a to na plote zo strany parcely, kde by mala byť cesta vo vlastníctve mesta, na mieste kde žalovaný parkuje svoje motorové vozidlo. K námietke žalovaného v konaní, že problém nebol, kým prístupová cesta bola dosypaná kamenivom žalobcovia uviedli, že tvrdenia žalovaného sú klamstvom, pretože svoj pozemok dosypal kamenivom oveľa neskôr, a to až po oplotení ich nehnuteľnosti, a aj to nedôsledne. Predmetná parcela zaťažená vecným bremenom nikdy nebola spevnená a nikdy na nej nebolo nič, čo by bolo možné považovať za cestu, mimo spevnenia zámkovou dlažbou, čo zariadili žalobcovia. Nikdy nebola napojená na miestnu komunikáciu legálnym výjazdom a nikdy miestu komunikáciu ani nedosahovala. V tejto súvislosti dodali aj ďalšie dôkazy v rámci odvolacieho konania, a to fotografiu oplotenia a časti stojaceho motorového vozidla v užívaní žalovaného z 10.01.2020, ako aj fotografiu výjazdu na pozemok žalobcov z pozemku vo vlastníctve žalovaného zo 04.04.2018. Svoje odvolanie doplnili tiež uvedením, že čo sa týka odvodnenia pozemku zaťaženého vecným bremenom, žalovaného aj manželku niekoľkokrát žiadali písomne aj prostredníctvom ich advokáta, aby pozemok zaťažený vecným bremenom kultivovane upravili, pričom žalovaný s manželkou nemajú záujem si pozemok pre prejazd motorovým vozidlom upraviť, prípadne odvodniť, ale naopak bránia, aby tomu spravili tak sami žalobcovia. Žalobcovia tiež uviedli, že ich pozemok nebude nimi odvodnený nikdy, čo zapríčinil sám žalovaný, miesto toho po vybavení potrebných povolení umiestnia obrubník na pozemok Mesta T. legálnym spôsobom. V tejto súvislosti priložili ďalšie dôkazy, a to oznam o stavbe odvodňovacej drenáže pod parkoviskom a oznámenie k ohláseniu drobnej stavby.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, prejednal odvolanie žalobcov viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP) a rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi. Žalobcovia odvolaním napadli celý rozsudok okresného súdu. Čo sa týka viazanosti odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi, odvolateľ (v tomto prípade žalobcovia) v podanom odvolaní musí vymedziť z akých dôvodov žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania, a preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote pre podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo. Len v prípade väd, ktoré sa týkajú procesných podmienok môže odvolací súd na ne prihliadnuť, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Odvolací súd vady procesných podmienok nezistil, preto je viazaný len odvolacími dôvodmi a v rámci nich odvolacími námietkami podanými odvolateľmi - žalobcami.

7. Pokiaľ žalobcovia poukazovali na to, že žalovaný spôsobil škodu na prejazdnej ploche a tým porušil právnu povinnosť vyplývajúcu zo Zákona o pozemných komunikáciách, odvolací súd uvádza, že Cestný zákon (zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov) upravuje výstavbu užívania a ochranu pozemných komunikácií, práva a povinnosti vlastníkov a správcov pozemných komunikácií a ich užívateľov, ako aj pôsobnosť orgánov štátnej správy a orgánov štátneho odborného dozoru vo veciach pozemných komunikácií (§ 1 Cestného zákona). Pozemné komunikácie zákon rozdeľuje na diaľnice, cesty, miestne komunikácie a účelové komunikácie, pričom za cesty považuje pozemné komunikácie zaradené do cestnej siete a za miestne komunikácie všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií (§ 4a, § 4b Cestného zákona). Účelové komunikácie slúžia prepojeniu jednotlivých výrobných závodov alebo jednotlivých objektov a nehnuteľností s ostatnými pozemnými komunikáciami alebo komunikačným účelom v uzavretých priestoroch alebo objektoch, kde pre povolenie stavby účelovej komunikácie je potrebné stavebné povolenie v zmysle § 16 Cestného zákona. Poukaz žalobcov na Cestný zákon, je preto z hľadiska tohto konania irelevantný nakoľko pozemok zaťažený vecným bremenom nie je pozemnou komunikáciou,

nevzťahuje sa na neho Cestný zákon. Pokiaľ žalobcovia poukazovali na vyhlášku č. 100/1975 Zb. o pravidlách cestnej premávky, táto vyhláška bola zrušená vyhláškou č. 99/1989 Zb. o pravidlách premávky na pozemných komunikáciách (Pravidlá cestnej premávky, § 69 ods. 1 citovanej vyhlášky), uvedená vyhláška zase bola zrušená zák. č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách a daný zákon zase zákonom č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom cestnou premávkou na účely tohto zákona sa rozumie užívanie diaľnic, ciest, miestnych komunikácií a účelových komunikácií vodičmi vozidiel a chodcami. Žalobcovia aj v tomto prípade poukazujú na neadekvátnu právnu úpravu.

8. Pokiaľ žalobcovia poukazovali na ust. § 151n ods. 3 Občianskeho zákonníka, ohľadne povinnosti oprávneného užívať cudziu vec na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, znášať primerane náklady na jej zachovanie a opravy, je potrebné konštatovať, že nárok na primerané znášanie nákladov na zachovanie a opravu cudzej veci je odlišný od náhrady škody spôsobenej na cudzej veci. Rovnako taktiež poukaz na nájomnú zmluvu a vznik škody v zmysle § 670 Občianskeho zákonníka nie je adekvátny, nakoľko v tomto prípade nejde o nájomný vzťah medzi žalobcami a žalovaným.

9. Okresný súd v rozhodnutí právne správne posúdil nárok žalobcu v zmysle ustanovenia o náhrade škody podľa § 415, § 420 ods. 1 a § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti správne okresný súd uviedol, že pokiaľ by vychádzal z tvrdení žalobcov ohľadne nesprávneho spôsobu jazdy žalovaného motorových vozidlom cez predmetný pozemok, prichádzalo by do úvahy porušenie ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka upravujúceho inštitút občianskoprávnej prevencie. V tejto súvislosti preto nie je adekvátny odkaz žalobcov na zaužívanú zásahu „iura novit curia“, pretože okresný súd neporušil túto zásahu, nárok žalobcov správne právne posúdil v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o zodpovednosti za škodu.

10. Pokiaľ si žalobcovia uplatňovali náhradu škody v zmysle občianskoprávnej zodpovednosti, pre uplatnenie škody je povinnosť splniť zodpovednostné predpoklady, tak ako na to správne poukázal okresný súd, a to protiprávny úkon, spôsobenie škody a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. Pokiaľ žalobcovia v konaní nepreukázali, že vyčíslenú škodu skutočne spôsobil žalovaný, v akom rozsahu táto škoda vznikla, či znečistenie zámkovej dlažby a oplotenia zaviniť výlučne žalovaný, a z tohto rozsahu aká časť pripadá na znečistenie zámkovej dlažby a aká časť za vyčistenie oplotenia, pričom nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, nemožno na strane žalobcov hovoriť o splnení zodpovednostných predpokladov pre vznik občianskoprávnej zodpovednosti. Príčinou súvislosťou treba rozumieť určitý objektívny vzťah medzi skutočnosťou zakladajúcou zodpovednosť, t.j. medzi porušením právnej povinnosti a výsledkom t.j. škodou. V žiadnom prípade však nemožno hovoriť, že ide o zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov v zmysle § 428 Občianskeho zákonníka, pretože osobitná povaha prevádzky spočíva v tom, že z tejto prevádzky vyplýva pre okolitý svet zdroj zvýšeného nebezpečenstva v súvislosti s činnosťou a pohybom dopravného prostriedku. Zdroje zvýšeného nebezpečenstva vyplývajú najmä z technického charakteru, ako je napr. materiálová únava, vady materiálu, zlyhanie ovládacieho mechanizmu a pod., nie škoda spôsobená znečistením vecí pri prejazde motorovým vozidlom.

11. Vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcami, nemá žiadny význam poukaz žalobcov na to, že na parcele zaťaženej vecným bremenom predtým žiadna cesta nebola, prejazd motorovým vozidlom bol riešený porušujúc majetkové práva cez susediacu parcelu. Rovnako s náhradou škody uplatnenou žalobcami nemá súvis to, že predmetná parcela zaťažená vecným bremenom nikdy nebola spevnená, nikdy nebolo na nej nič, čo by bolo možné považovať za cestu a nikdy nebola napojená na miestnu komunikáciu a na miestnu komunikáciu ani nedosahovala, tak ako na to poukazujú žalobcovia v odvolaní. Rovnako s nárokom na náhradu škody nesúvisia ani tvrdenia žalobcov ohľadne odvodňovania pozemku a výstavbe odvodňovacej drenáže pod parkoviskom. Pokiaľ žalovaným žalobcom bola spôsobovaná škoda, bolo z ich strany potrebné preukázať predpoklady vzniku občianskoprávnej zodpovednosti. Pokiaľ tieto predpoklady z ich strany preukázané neboli, nemohli byť v konaní úspešní. Žalobcovia v odvolaní predložili aj ďalšie dôkazy, na ktoré však odvolací súd nemohol prihliadnuť, pretože koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému, pričom neúplnosť apelácie znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Žalobcovia mali v doterajšom priebehu konania niekoľko príležitostí,

tieto dôkazné prostriedky použiť, pričom boli súdom poučení o sudcovskej koncentrácii konania, a to v poučení o procesných právach a povinnostiach strán sporu. Nové dôkazy tzv. „novoty“ v odvolacom konaní je možné v zmysle § 366 CSP ako prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, použiť len vtedy, ak sa týkajú a) procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) malo byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Na takéto okolnosti však žalobcovia nepoukázali.

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolanie žalobcov, po prejednaní odvolacím súdom, nemalo dopad na vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto rozsudok okresného súdu bol odvolacím súdom potvrdený ako vecne správny, a to aj v závislom výroku o trovách konania, vzhľadom na úspech žalovaného v základnom konaní.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie), v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci) a nakoľko žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, patrí mu náhrada trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

14. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).